

eul_wid: iso-ak

Καλλίμαχος ὁ Κυρηναῖος · Callimachus of Cyrene the Poet and Scholar

To Apollo

εἰς Απόλλωνα

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)
Dialect: Κοινή λογοτεχνική [Literary Koine](#)
Domain: Φιλοσοφία [Philosophy](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

- ¹ Εἰς Ἀπολλῶνα Οἶον ὁ τῶπόλλωνος ἐσεΐσατο δάφνινος ὄρπηξ, οἷα δ' ὅλον τὸ μέλαθρον· ἐκάς ἐκάς ὅστις ἀλιτρός· καὶ δὴ που τὰ θύρετρα καλῶ ποδὶ Φοῖβος ἀράσσει· οὐχ ὀράας; ἐπένευσεν ὁ Δῆλιος ἡδὺ τι φοῖνιξ ἐξαπίνης, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἡέρι καλὸν αἰεῖδει. αὐτοὶ νῦν κατοχῆς ἀνακλίνασθε πυλάων, αὐταὶ δὲ κληῖδες· ὁ γὰρ θεὸς οὐκέτι μακρὴν· οἱ δὲ νέοι μολπὴν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνασθε. ὠπόλλων οὐ παντὶ φαίνεται, ἀλλ' ὅτις ἐσθλός· ὅς μιν ἴδῃ, μέγας οὗτος, ὃς οὐκ ἴδε, λιτὸς ἐκεῖνος. ὁψόμεθ', ὦ Ἐκάεργε, καὶ ἐσόμεθ' οὐποτε λιτοί. μήτε σιωπηλὴν κίθαριν μήτ' ἄψοφον ἵχνος τοῦ Φοίβου τοὺς παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος, εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον πολίην τε κερεῖσθαι, ἐστήξιν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέθλοις. ἡγασάμην τοὺς παῖδας, ἐπεὶ χέλυσ οὐκέτ' ἀεργός. εὐφημεῖτ' αἰόντες ἐπ' Ἀπόλλωνος ἀοιδῇ. εὐφημεῖ καὶ πόντος, ὅτε κλείουσιν ἀοιδοὶ ἢ κίθαριν ἢ τόξα, Λυκωρέος ἔντεα Φοίβου.
- ² οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μήτηρ, ὀππόθ' ἰὴ παιῆον ἰὴ παιῆον ἀκούσῃ. καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος, ὅστις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται, μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς οἷζυρόν τι χανούσης.
- ³ ἰὴ ἰὴ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν. ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῶ βασιλῇ μάχοιτο· ὅστις ἐμῶ βασιλῇ, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο. τὸν χορὸν ὠπόλλων, ὃ τι οἱ κατὰ θυμὸν αἰεῖδει, τιμήσει· δύναται γάρ, ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἦσται.
- ⁴ οὐδ' ὁ χορὸς τὸν Φοῖβον ἐφ' ἑνὸν μόνον ἡμᾶρ αἰεῖσει, ἔστι γὰρ εὐυμνος· τίς ἂν οὐ ῥέα Φοῖβον αἰεῖδοι; χρύσεια τῶπόλλωνι τότ' ἐνδυτὸν ἢ τ' ἐπιπορτίς ἢ τε λύρη τότ' ἄεμμα τὸ Λύκτιον ἢ τε φαρέτρη, χρύσεια καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων καὶ πουλυκτέανος Πυθῶνί κε τεκμήριο. καὶ μὲν αἰεὶ καλὸς καὶ αἰεὶ νέος· οὐποτε Φοίβου θηλείαις οὐδ' ὅσσον ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς, αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβουσιν ἔλαια· οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι, ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν· ἐν ἄσπεϊ δ' ὧ κεν ἐκεῖναι πρῶκες ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο. τέχνη δ' ἀμφιλαφὴς οὔτις τόσον ὅσον Ἀπόλλων· κεῖνος οἷστευτὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν (Φοῖβῳ γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ ἀοιδῇ), κείνου δὲ θριαὶ καὶ μάντιες· ἐκ δὲ νυ Φοίβου ἱητροὶ δεδάσιν ἀνάβλησιν θανάτοιο. Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν ἐξέτι κείνου, ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσσῶ ζευγίτιδας ἔτρεφεν ἵππους ἡθίου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.
- (50) ῥεῖά κε βουβόσιον τελέθει πλέον, οὐδέ κεν αἶγες δεύοιντο βρεφῶν ἐπιμηλάδες, ἦσιν Ἀπόλλων βοσκομένης· ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν· οὐδ' ἀγάλακτες οἶες οὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δὲ κεν εἶεν ὕπαρνοι, ἢ δὲ κε μουντοτόκος διδυμητόκος αἰψά γένοιτο.

- (50) Φοῖβω δ' ἐσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο ἄνθρωποι· Φοῖβος γὰρ αἰεὶ πολίεσσι φιληδεῖ κτιζομένης, αὐτὸς δὲ θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει. τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε καλῇ ἐν Ὀρτυγίῃ περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
- (50) Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν Κυνθιάδων φορέεσκεν, ὃ δ' ἔπλεκε βωμόν Ἀπόλλων, δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμόν ἐκ κεράων, κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους. ὧδ' ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.
- (50) Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάττω καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῶ, δεξιὸς οἰκιστῆρι, καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν ἡμετέροις βασιλεῦσιν· αἰεὶ δ' εὖορκος Ἀπόλλων. ὦ πολλον, πολλοὶ σε Βοηδρόμιον καλέουσι, πολλοὶ δὲ Κλάριον, πάντη δέ τοι οὔνομα πουλὺ· αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώιον οὕτω. Σπάρτη τοι, Καρνεῖε, τόδε πρῶτιστον ἔδεθλον, δεύτερον αὖθις, τρίτατόν γε μὲν ἄστὺ Κυρήνης. ἐκ μὲν σε Σπάρτης ἔκτον γένος Οἰδιπόδοι ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀπόκτισιν· ἐκ δὲ σε Θήρης οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι πάρθετο γαίῃ, δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον, ἐν δὲ πόλιν ἦκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ἥ ἔνι πολλοὶ ὑστάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰσχίον, ὧ ἄνα, ταῦροι.
- (50) ἰὴ ἰὴ Καρνεῖε πολὺλλιτε, σεῖο δὲ βωμοὶ ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἵαρι τόσσα περ ὦραι ποικίλ' ἀγινεῦσι ξεφύρου πνεύοντος ἔέρσην, χεῖματι δὲ κρόκον ἡδύν· αἰεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ, οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκειται ἄνθρακα τέφρη.
- (50) ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστήρες Ἐννοῦς ἄνδρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι Λιβύσσης, τέθμια εὐτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὦραι. οἱ δ' οὕτω πηγῇσι Κύρης ἐδύναντο πελάσσαι Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπηις Ἀζιλιν ἔναιον.
- (50) τοὺς μὲν ἄναξ ἶδεν αὐτός, ἐῖ δ' ἐπεδείξατο νύμφη στὰς ἐπὶ Μυρτούσσης κερατώδεος, ἥχι λέοντα Ὑψηὶς κατέπεφνε βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο. οὐ κείνου χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων, οὐδὲ πόλει τὸς ἔνειμεν ὀφέλιμα, τόσσα Κυρήνη, μνωόμενος προτέρης ἀρπακτύος. οὐδὲ μὲν αὐτοῖ Βαττιάδαι Φοῖβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτισαν. ἰὴ ἰὴ παιῶν ἀκούομεν, οὐνεκα τοῦτο Δελφός τοι πρῶτιστον ἐφύμνιον εὖρετο λαός, ἥμος ἐκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυσο τόξων.
- (100) Πυθῶ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θῆρ, αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σὺ κατήναρες ἄλλον ἐπ' ἄλλω βάλλων ὠκὺν οἶστόν, ἐπηύτησε δὲ λαός· ἰὴ ἰὴ παιῶν, ἵει βέλος, εὐθύ σε μήτηρ γείνατ' ἀοσητήρα· τὸ δ' ἐξέτι κεῖθεν αἰεῖδη.
- (100) ὁ Φθόνος Ἀπόλλωνος ἐπ' οὐατα λάθριος εἶπεν· οὐκ ἄγαμαι τὸν αἰδὸν ὃς οὐδ' ὅσα πόντος αἰεῖδει· τὸν Φθόνον ὠπόλλων ποδί τ' ἤλασεν ὧδέ τ' εἶπεν· Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἔλκει.
- (100) Δημοῖ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι, ἀλλ' ἥτις καθαρὴ τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς ἄκρον ἄωτον· χαῖρε, ἄναξ· ὃ δὲ Μῶμος, ἵν' ὁ Φθόνος, ἔνθα νέοιτο.